

L'aigua poc clara

L'alcalde Camps i l'exalcaldessa Rosique parlant després del ple. Foto: J. GONZALO.

A Vidreres, dècades després de la construcció de les urbanitzacions, el de l'aigua és encara un tema mal resolt. A diferència del poble, que és abastit a través de l'Ajuntament amb pous propis, el subministrament a les urbanitzacions és a càrrec de les empreses Rec Madral i Riera de Cabanyes, de la família Mallart. Però el camí per arribar-hi va ser tortuós, com va posar en relleu l'alcalde Jordi Camps (CiU) en el ple de dijous.

Les juntes de compensació de les urbanitzacions, dècades enrere, van signar amb les empreses de l'aigua contractes a perpetuïtat per a l'explotació dels pous i el subministrament de l'aigua "poc legal", segons els assessors jurídics del consistori. L'Ajuntament fa una quinzena d'anys va signar un no menys estrany conveni segons el qual les empreses podien fer l'explotació de l'aigua sense haver de pagar cap taxa o cànon al consistori. Un conveni

que, segons denunciaven diversos partits, no consta en l'expedient; per tant, ningú sap exactament què es va pactar. I un fet encara més estrany: en mandat de la socialista Ruth Rosique, el consistori d'ofici va reclamar el cànon i l'empresa el va pagar, segons l'exalcaldessa.

Tot plegat ha desembocat en una situació d'indefensió dels veïns, que estan pagant per l'aigua uns preus considerats nuls tant pel Tribunal Superior de Justícia com per la Generalitat, que és la que els fixa. Tots dos estaments també han declarat nul·la una taxa sobre el transvasament –aigua en alta, és a dir, portar l'aigua fins a les urbanitzacions– que, anys després de dictar-ne l'execució forçosa, se segueix cobrant: 17'51 euros cada dos mesos. El govern local va dir dijous que no reclamarà que ho deixi de cobrar, sinó que es limitarà a demanar a la Generalitat que fixi nous preus.

L'Ajuntament, en vista de la indignació dels veïns i l'amenaça d'emprendre accions legals, va encarregar dos informes sobre la situació, amb l'objectiu de posar fil a l'agulla. Però els encarregats al bufet Cuatrecasas, que, tal com va admetre Joaquim Llorens, responsable de l'informe, van ser fins fa uns mesos advocats de l'empresa de l'aigua. Més elements per al dubte.

Les conclusions d'aquest informe es van convertir, dijous, segons l'equip de govern, en el "full de ruta" per recuperar la municipalitat de la gestió de l'aigua. Aquell ple va ser forçat per l'oposició, però l'alcalde es va negar a convocar-lo, com l'obliga la llei, i ho va haver de fer el secretari. La sessió al final es va celebrar i havia de servir per treure l'aigua clara –disculpin la broma fàcil– d'una situació que de clara no en té res. Però es va convertir en un sàinet de retrets i insults entre l'alcalde i el PSC. Camps sabia que li retraurien la seva amistat amb la família Mallart –un altre element que apareix en aquesta història– i va començar la intervenció acusant els anteriors alcaldes socialistes de donar tracte de favor a l'empresa de l'aigua. "Els deuen estar molt agraïts", els va etzibar.

L'estratègia li va sortir força bé, perquè va descol·locar els socialistes que van caure en el seu parany: es va deixar de parlar de l'aigua per defensar-se i criticar l'alcalde. Es va donar una imatge força lamentable. Fins i tot, part del públic va marxar indignat, demostrant tenir més seny que la majoria dels dirigents locals

En resum, aquesta qüestió ha escampat molta porqueria sobre el poble. L'ha desestabilitzat. I en cap cas, s'ha tret l'aigua clara ni del que ha passat ni del que s'ha de fer.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/658650-laigua-poc-clara.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss